

Regionkontor Landbruk

Lørenskog, Nittedal, Oslo, Rælingen og Skedsmø

Det kongelige landbruks- og matdepartement
Fung. Avdelingsdirektør Thordis Lecomte
Postboks 8007 DEP
0030 OSLO

Landbruks- og matdep.	
Sak nr.: 2006 00143	Dokument: 215
Mottatt: 24 MAI 2006	
Saksbeh: M/PS00/MBB	Ark: 713
Kopi:	Avskr.:

Deres ref.: 200600143

Vår ref.: Ni-Høring veterinærer

Dato: 23.05.2006

HØRINGSUTTALELSE OM FORSLAG TIL ENDRING AV LOV 15. JUNI 2001 NR. 75 OM VETERINÆRER OG ANNET DYREHELSEPERSONELL

Det vises til Landbruks- og matdepartementets høringsbrev av 15.02.2006 vedr. ovennevnte.

Vedlagt oversendes høringsuttalelse om forslag til endring av lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrepersonell behandlet og vedtatt i møte i formannskapet i Nittedal kommune som sak 47/06 (02330600013 DIV) den 08.05.2006.

Med hilsen

Knut Samseth (sign.)
Landbrukssjef

Hette Gulbrandsen
Sekretær

Vedlegg

Kopi: Nittedal kommune, Rådhuset, Moveien, 1482 Nittedal

Postadresse:	Besøksadresse:	Telefon:	Telefax:	Org. nr.:
Postboks 84 2001 Lillestrøm	Solheimsgt. 1 Lillestrøm	63 80 45 50 E-post: reg.landbruk@o2i.net Internett: www.regionkontorlandbruk.no	63 80 45 60	938 275 130

Saksprotokoll

Utvalg: Formannskapet
Møtedato: 08.05.2006
Sak: 47/06
Arkivsak: 06/916
Tittel: HØRINGSUTTALELSE OM FORSLAG TIL ENDRING AV LOV 15. JUNI 2001 NR 75 OM VETERINÆRER OG ANNET DYREPERSONELL

BEHANDLING:

Representanten Tone T. Johansen (FrP) fremmet følgende forslag:

I ett lite land som Norge er det ingen grunn til at kommunene skal belastes og måtte påta seg ansvaret for veterinærdekning og at den kliniske vekten overføres fra staten til kommunene.

Utfordringen i dag er å få en god veterinærdekning for hele landet, og denne utfordringen må være statens ansvar, både i form av finansiering og administrasjon.

Det ble votert alternativt mellom rådmannens innstilling og forslaget fra Tone Johansen (FrP). Rådmannens innstilling ble vedtatt med 9 mot 2 stemmer (FrP).

VEDTAK:

Kommunen stiller seg i utgangspunktet positiv til forslaget om at ansvaret for veterinærdekning og at den kliniske vekten overføres fra staten til kommunene, mot at det overføres tilstrekkelig og varige økonomiske midler for å kunne håndtere de nye oppgavene.

For å løse ansvaret i de bynære områdene bør det vurderes et interkommunalt samarbeid. Med få næringsutøvere i kommunen er det behov for å ha en kostnadseffektiv administrasjon av tjenesten.

Kommunene får i den første tiden store administrative kostnader ved overtakelsen av ansvaret. Dette bør kompenseres særskilt.

Ordningen med at de økonomiske satsene for vaktordningen til veterinærene fastsettes sentralt bør videreføres. Dette vil spare kommunene for mye ekstra arbeid, samtidig som det da ikke blir de store forskjellene kommunene seg i mellom.

Det er viktig å ha økonomisk forutsigbarhet for å kunne håndtere det nye ansvarsområdet, slik at man fortsatt klarer å opprettholde beredskapen mot smittsomme dyresykdommer.

SAKSDOKUMENT

Arkivsaksnr.: 06/916
Arkivkode: V50 &13
Saksbehandler: Lars A. Sandberg

HØRINGSUTTALELSE OM FORSLAG TIL ENDRING AV LOV 15. JUNI 2001 NR 75 OM VETERINÆRER OG ANNET DYREPERSONELL

SAMMENDRAG OG KONKLUSJON

Det er lagt frem høringsnotat om endring av lov av 15. juni 2001 nr 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell.

Lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell (dyrehelsepersonloven) danner det lovmessige grunnlaget for veterinærvirksomheten i Norge. I dag er det staten som har det overordnede ansvaret for å sikre en landsdekkende dyrehelsetjeneste. Departementet ønsker at kommunene fra 2007 skal sørge for tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell.

Tiltak fra kommunens side for å sørge for tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell (på dagtid) vil primært være nødvendig der behovet for dyrehelsetjenester ikke er stort nok til etablering av en bærekraftig veterinærpraksis. Ved at kommunene får ansvar på dette området, mener departementet at ansvaret legges nær brukerne og de faktiske behovene.

I Oslofjordregionen er det god dekning med veterinærer, derfor bør hovedfokus være rettet mot at vaktordningen fortsatt skal ivareta, og sørge for tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell hele døgnet.

Slik det fungerer i dag, sender de frivillige privatpraktiserende i vaktordningen regning til Mattilsynet etter oppdragene som de har utført. Satsene blir forhandlet frem sentralt. Veterinærene, ved Den norske veterinærforening (DNV), ønsker at satsene fortsatt skal bli forhandlet sentralt. Dette er en viktig forutsetning for at ordningen skal fungere skikkelig over hele landet.

Kommunene skal bestemme hva som er tilfredsstillende vaktberedskap, det kan derfor ved en eventuell ansvarsoverføring være fornuftig i samarbeid med veterinærene som er med i vaktordningen å komme frem til en felles enighet om dette spørsmålet.

Både administrasjon av ansvaret for å bidra til tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell og administrasjon av en vaktordning for dyrehelsepersonell, vil gi en del nye administrative kostnader for kommunene. Departementet tar sikte på at nødvendige administrative kostnader i kommunene skal kompenseres i forbindelse med ansvarsreformen.

Landbrukskontoret mener at man bør invitere veterinærene som er med i vaktordningen til drøfting og kartlegging av de økonomiske kostnadene samt av organiseringen. Et sentralt punkt her vil være om det er en hensiktsmessig dekning av vaktordningen. Det er viktig at arbeidspresset og ansvaret for den vakthavende veterinær ikke blir for stort, samtidig som man også dekker opp behovet som landbruket har for tilgang på veterinærer.

Det vil være vanskelig for kommunen å vurdere om det vil følge tilstrekkelige midler med ansvarsoverføringen. Samtidig som vi ikke har oversikt over de økonomiske kostnadene med dagens ordning.

Lovforslaget gir rom for ulike tilnæringsmåter for kommunene. Det kan være aktuelt med interkommunalt samarbeid mellom to eller flere kommuner hvis forholdene ligger til rette for en slik ordning. Kommunene står også fritt til hvor man legger ansvaret for de nye oppgavene som lovforslaget medfører. Det kan tenkes at en fordeling av ansvaret mellom landbrukskontoret og helseetaten vil være en fornuftig organisering. Dette er ting som bør utredes nærmere om hva som er mest praktisk og arbeidsbesparende.

Ved at kommunene får et administrativt ansvar for veterinærtjenester vil også være å anse som en kompetanse for kommunens administrasjon forøvrig. Smittevern og helse vil være en viktig del av beredskapsarbeidet for kommunen f.eks i forbindelse med fugleinfluensa problematikken.

RÅDMANNENS INNSTILLING

Kommunen stiller seg i utgangspunktet positiv til forslaget om at ansvaret for veterinærdekning og at den kliniske vekten overføres fra staten til kommunene, mot at det overføres tilstrekkelig og varige økonomiske midler for å kunne håndtere de nye oppgavene.

For å løse ansvaret i de bynære områdene bør det vurderes et interkommunalt samarbeid. Med få næringsutøvere i kommunen er det behov for å ha en kostnadseffektiv administrasjon av tjenesten.

Kommunene får i den første tiden store administrative kostnader ved overtakelsen av ansvaret. Dette bør kompenseres særskilt.

Ordringen med at de økonomiske satsene for vaktordningen til veterinærene fastsettes sentralt bør videreføres. Dette vil spare kommunene for mye ekstra arbeid, samtidig som det da ikke blir de store forskjellene kommunene seg i mellom.

Det er viktig å ha økonomisk forutsigbarhet for å kunne håndtere det nye ansvarsområdet, slik at man fortsatt klarer å opprettholde beredskapen mot smittsomme dyresykdommer.

RÅDMANNEN I NITTEDAL,

Jorun Gjørwad
Rådmann

Vedlegg:

Andre saksdokumenter (ikke vedlagt):

Utrykte vedlegg fås ved henvendelse til ordførerens sekretær

- A. Høringsbrev, datert 15.02.06, deres ref. 2006/00143
- B. Høringsnotat om endring av lov 15. juni 2001 nr 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell
- C. Artikkel i Norsk Veterinærtidsskrift Nr. 2/2006, side 118
- D. Innstilling avgitt 10.09.2004. Tiltak for å styrke klinisk veterinærtjeneste i næringssvake
- E. Momenter fra skriv til ordførerne i kommunene, sendt elektronisk 23. mars 2006 fra DNV.

SAKSFRAMSTILLING

Bakgrunn for saken

Det er lagt frem høringsnotat om endring av lov av 15. juni 2001 nr 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell

Videre ber departementet om at kommunen kommenterer:

- Administrative og økonomiske konsekvenser for kommunene
- Eventuelle merknader til lovutkastet

I de bynære områder preges landbruket av stordriftsbesetninger innen svinproduksjon, noe melkeproduksjon og svært mye fritidsorientert hestehold. Det er således vanskelig å opprettholde fagkunnskap om stordyrpraksis. I vårt område ivaretar Veterinær høgskolen denne oppgaven.

Frist for høringsinnspill er satt til 15. mai.

Saksopplysninger

Lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell (dyrehelsepersonelloven) danner det lovmessige grunnlaget for veterinærvirksomheten i Norge. Etter lovens § 1 annet ledd er det i dag staten som har det overordnede ansvaret for å sikre en landsdekkende dyrehelsetjeneste. Departementet ønsker at kommunene fra 2007 skal sørge for tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell. For at det skal bli mulig, må lovens § 1 annet ledd oppheves. Samtidig foreslås det en ny bestemmelse i § 3 a om kommunens ansvar.

Departementet viser til at næringskomiteen i Inst. S. nr. 180 (2004-2005) bl.a. uttalte at: "Den kliniske veterinærvakten er samfunnets sikkerhetsnett for å sikre at det er tilgang på veterinærtjenester. For bønder er det helt grunnleggende at dyr kan få behandling innen rimelig tid og dermed unngå unødvendig lidelse." Departementet legger derfor til grunn at kommunens ansvar for å sikre døgkontinuerlig tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell normalt må ivaretas gjennom en organisert vaktordning. I forslaget til ny lov vil § 26 om klinisk vakt oppheves.

Ved at kommunene får ansvar på dette området, mener departementet at ansvaret legges nær brukerne og de faktiske behovene. Departementet mener videre at de lokale behovene dermed bør kunne bli løst på en god måte ut fra de stedlige forholdene.

Forhold til eksisterende plandokumenter

Økonomiske konsekvenser

Miljøkonsekvenser

Risiko- og sårbarhetsanalyse (beredskap)

RÅDMANNENS VURDERING

Ulike behov

Forholdene rundt i landet er svært forskjellige når det gjelder hvor god dekning det er av dyrehelsepersonell. Befolkningstetthet, avstander, antall og typer husdyrbruk og dyrehold har innvirkning på grunnlaget for at dyrehelsepersonell etablerer seg i et område og hvor mange etableringer det er muligheter for. Tiltak fra kommunens side for å sørge for tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell (på dagtid) vil primært være nødvendig der behovet for dyrehelsetjenester ikke er stort nok til etablering av en bærekraftig veterinærpraksis. Det er også viktig å ha rettferdig fordeling av rettigheter og plikter samt et likeverdig tilbud og tilgjengelighet for dem som trenger tjenestene. Det må være et mål å unngå forskjellsbehandling av landets innbyggere og vilkårene for næringsutøvelse.

I Oslofjordregionen er det god dekning med veterinærer, derfor bør hovedfokus være rettet mot at vaktordningen fortsatt skal ivareta, og sørge for tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell hele døgnet.

Veterinærdekning

Dekningen i vårt område er i dag god. Praksis innen sports- og selskapsdyr har hatt en sterk vekst de siste tiårene. Få veterinærer var sysselsatt innen dette feltet for 30-år siden. Ved at det er god dekning med veterinærer, så er det i følge Mattilsynet, nok privatpraktiserende veterinærer til å dekke opp veterinær vaktordningen.

Slik det fungerer i dag, sender de frivillige privatpraktiserende i vaktordningen regning til Mattilsynet etter oppdragene som de har utført. Satsene blir forhandlet frem sentralt. Veterinærene, ved Den norske veterinærforening (DNV), ønsker at satsene fortsatt skal bli forhandlet sentralt. Dette er en viktig forutsetning for at ordningen skal fungere skikkelig over hele landet.

Kommunene skal bestemme hva som er tilfredsstillende vaktberedskap, det kan derfor ved en eventuell ansvarsoverføring være fornuftig i samarbeid med veterinærene som er med i vaktordningen å komme frem til en felles enighet om dette spørsmålet.

Økonomi

Både administrasjon av ansvaret for å bidra til tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell og administrasjon av en vaktordning for dyrehelsepersonell, vil gi en del nye administrative kostnader for kommunene. Departementet tar sikte på at nødvendige administrative kostnader i kommunene skal kompenseres i forbindelse med ansvarsreformen.

Regjeringen har også en ambisjon om at alle nye oppgaver som pålegges kommunal sektor skal være fullfinansiert. Landbruks- og matdepartementet tar sikte på at både midlene til klinisk veterinærvakt og midler knyttet til det nye ansvaret for tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell skal innlemmes i rammetilskuddet til kommunene, evt. etter øremerking av tilskuddet i en overgangsperiode. De økonomiske sidene av ansvarsreformen vil bli nærmere omtalt i kommuneproposisjonen som legges fram våren 2006.

Landbrukskontoret har ikke klart å finne frem til noen konkrete tall for hva ordningen vil koste for kommunen, men mener at man bør invitere veterinærene som er med i vaktordningen til drøfting og kartlegging av de økonomiske kostnadene samt av organiseringen. Et sentralt punkt her vil være veterinærdekningen om det er en hensiktsmessig dekning av vaktordningen. Det er viktig at

arbeidspresset og ansvaret for den vakthavende veterinær ikke blir for stort, samtidig som man også dekker opp behovet som landbruket har for tilgang på veterinærer.

Det vil være vanskelig for kommunen å vurdere om det vil følge tilstrekkelige midler med ansvarsoverføringen. Samtidig som vi ikke har oversikt over de økonomiske kostnadene med dagens ordning. Men det er staten som til sist setter kriteriene og rammer for økonomisk overføring til kommunene. Staten bør fortsatt ha det endelige økonomiske ansvaret.

Slik ordningen praktisk fungerer i dag, leverer veterinærene i vaktordningen etter utført oppdrag regning til Mattilsynet. De får da betalt etter faste satser, som er forhandlet frem sentralt.

Organisering

Tiltak fra kommunenes side for å sørge for tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell (på dagtid) vil primært være nødvendig der behovet for dyrehelsetjenester ikke er stort nok til etablering av en bærekraftig veterinærpraksis. Kommunene vil i prinsippet stå fritt til å vurdere hvilket nivå de mener er tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell, men det må sikre brukerne en forsvarlig veterinærtjeneste bl.a. ut fra reiseavstander og reisetid.

I strøk av landet med god dekning av dyrehelsepersonell, vil kommunens ansvar kun være relatert til tilgang på tjenester (vaktordning) i de tidsrom som ikke anses som ordinær arbeidstid for de aktuelle næringsutøvere.

Kommunene står fritt til hvor man legger ansvaret for de nye oppgavene som lovforslaget medfører. Det kan tenkes at en fordeling av ansvaret mellom landbrukskontoret og helseetaten vil være en fornuftig organisering. Der landbrukskontoret passer på at det hele tiden er tilgjengelige veterinærer o.l., og helseetaten har ansvar for saker som går mer på smittevern. Dette er ting som bør utredes nærmere om hva som er mest praktisk og arbeidsbesparende.

Annet

Lovforslaget gir rom for ulike tilnæringsmåter for kommunene. Det kan være aktuelt med interkommunalt samarbeid mellom to eller flere kommuner hvis forholdene ligger til rette for en slik ordning. Lovforslaget gir ikke noe pålegg om at den enkelte kommune skal sørge for en tilfredsstillende dyrehelsetjeneste på egenhånd.

Departementet foreslår derfor at den lovbestemmelsen som spesifikt regulerer klinisk vakt oppheves. De hensynene vaktordningen skal ivareta, omfattes av det ansvaret kommunene foreslås gitt etter ny § 3a. til å sørge for tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell.

Ved en overføring av ansvaret for den kliniske veterinærdekningen til kommunene er det viktig å ha en spesiell fokus på at tilgangen i felten ikke reduseres. Dette forutsetter et tett samarbeid og evaluering i en overgangsfase mellom Mattilsynet, kommunene, landbrukets organisasjoner og de praktiserende veterinærene.

Ved at kommunene får et administrativt ansvar for veterinærtjenester vil også være å anse som en kompetanse for kommunens administrasjon forøvrig. Smittevern og helse vil være en viktig del av beredskapsarbeidet for kommunen f.eks i forbindelse med fugleinfluensa problematikken.

Avsluttende kommentar

Det overordnede målet i denne prosessen er at kommunene må få de midlene som skal til for at veterinærtjenestene skal opprettholdes og at kommunene får de midler til bemanning for de administrative arbeidsoppgavene som vil følge med for å kunne ha en best mulig kompetanse innen området og fortsatt opprettholde veterinærdekningen.